

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2014. április 30.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 2005/36/EK irányelv — 21. és 49. cikk — Szakmai képesítések elismerése — Az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdése — A szakmai gyakorlat alóli mentesítés”

A C-365/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (Belgium) a Bírósághoz 2013. július 1-jén érkezett, 2013. június 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Ordre des architectes**

és

az **État belge**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: M. Safjan tanácselnök, J. Malenovský és K. Jürimäe (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Ordre des architectes képviseletében J. van Ypersele ügyvéd,
- a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviseletében N. Grünberg, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében M. García-Valdecasas Dorrego, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében D. Colas és F. Gloaguen, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében J. Hottiaux és H. Støvlbæk, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. április 6-i 279/2009/EK bizottsági rendelettel (HL L 93., 11. o.) módosított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 255., 22. o.; helyesbítés: HL 2007. L 271., 18. o., és HL 2008. L 93., 28. o.; a továbbiakban: 2005/36 irányelv) 21. és 49. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Ordre des architectes (építészkamara) és az État belge között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a Belga Királyságon kívüli más tagállamok állampolgárainak a belga jog által előírt építész-mérnöki gyakorlat alóli mentesítése.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2005/36 irányelv hatályon kívül helyezte az építész-mérnöki oklevelek, bizonyítványok és a képzítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, valamint a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről szóló, 1985. június 10-i 85/384/EGK tanácsi irányelvet (HL L 223., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 118. o.).
- 4 A 2005/36 irányelv (19) preambulumbekzdésének szövege a következő:
„A mozgás szabadságát, valamint az [...] építész-mérnökök előírt képzése megszerzését tanúsító okiratok kölcsönös elismerését az előírt képzések megszerzését tanúsító okiratoknak az összehangolt képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerésének alapelveire kell alapozni. [...] Ezt a rendszert ki kell egészíteni számos, a megfelelően képzett szakembereket bizonyos feltételek mellett megillető szerzett joggal.”
- 5 Ezen irányelv „Cél” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:
„Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat, amelyek szerint az a tagállam, amely a területén egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését, illetve gyakorlását ahhoz köti, hogy az érintett személy egy adott szakmai képesítéssel rendelkezzen (a továbbiakban: fogadó tagállam), az adott szakma gyakorlásának megkezdése és gyakorlása érdekében el kell, hogy ismerje azokat a szakmai képesítéseket, amelyeket egy vagy több más tagállamban (a továbbiakban: saját tagállam) szereztek, és amelyek feljogosítják az adott képesítéssel rendelkező személyt a fogadó tagállam területén ugyanazon szakma gyakorlására”.
- 6 Az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:
„A szakmai képzítésnek a fogadó tagállam általi elismerése révén a jogosult a fogadó tagállamban megkezdheti annak a szakmának a gyakorlását, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, és ezt a szakmát a fogadó tagállamban ugyanolyan feltételek mellett gyakorolhatja, mint a fogadó tagállam állampolgárai.”

- 7 Ugyanezen irányelvnek „A feltétel nélküli elismerés elve” című 21. cikke (1) és (5) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) Minden tagállam elismeri azokat az V. melléklet [...] 5.7.1. pontjában szereplő, [...] építészmérnöki, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek megfelelnek a [...] 46. cikkben foglalt képzési minimumkövetelményeknek, és a szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

Az ilyen, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot a tagállam illetékes szerveinek kell kibocsátania, és ahhoz szükség szerint az V. melléklet [...] 5.7.1. pontjában említett igazolást kell csatolni.

Az első és a második albekezdés rendelkezései nem érintik a [többek közt a 49. cikkben] említett szerzett jogokat.

[...]

(5) Az V. melléklet 5.7.1. pontjában szereplő, előírt építészmérnöki képesítés megszerzését tanúsító okirat, amelyet az (1) bekezdés értelmében feltétel nélkül el kell ismerni, olyan képzés elvégzését igazolja, amely legkorábban az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanév folyamán kezdődött.”

- 8 A 2005/36 irányelvnek az „Építészmérnökök képzése” című 46. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az építészmérnöki képzés összesen legalább négyéves, teljes idejű képzés, vagy legalább hároméves teljes idejű tanulmányi időszakot magában foglaló hatéves képzés, amely egyetemen vagy hasonló oktatási intézményben zajlik. A képzést sikeres egyetemi szintű vizsgával kell lezárni.

A képzésnek, amelynek egyetemi szintűnek kell lennie, és amelyben a fő összetevő az építészet kell legyen, egyensúlyt kell fenntartania az építészeti képzés elméleti és gyakorlati elemei között, valamint garantálnia kell a következő ismeretek és készségek megszerzését:

[...]”

- 9 Ezen irányelvnek „Az építészmérnökök szerzett jogai” című 49. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Minden tagállam elfogadja a többi tagállam által kibocsátott, a VI. mellékletben felsorolt és az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanévnél nem később kezdődött képzést tanúsító, előírt építészmérnöki képesítés megszerzését tanúsító okiratokat akkor is, ha azok nem felelnek meg a 46. cikkben megállapított minimumkövetelményeknek, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt építészmérnöki képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

[...]

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, minden tagállam elismeri a következő, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzésének tanúsítása végett általa kibocsátott okiratokat: a tagállami állampolgárok részére olyan tagállamok által kibocsátott igazolások, amelyekben az építészmérnöki tevékenység gyakorlásának megkezdése és gyakorlása szabályozva volt [...]

[...]

Az első albekezdésben említett igazolások tanúsítják, hogy birtokosuk [...] jogosulttá vált az építészmérnöki szakmai cím használatára, és a kérdéses tevékenységet, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül, a vonatkozó szabályok keretében ténylegesen gyakorolta.”

A belga jog

- 10 A 2005/36/EK és 2006/100/EK irányelv átültetéséről, valamint az építészmérnöki cím és foglalkozás védelméről szóló, 1939. február 20-i törvény és az építészkamara létrehozásáról szóló, 1963. június 26-i törvény módosításáról szóló, 2008. november 21-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2009. február 11., 11596. o.) módosított, az építészmérnöki cím és foglalkozás védelméről szóló, 1939. február 20-i törvény (*Moniteur belge*, 1939. március 25., 1942. o.; a továbbiakban: 1939. február 20-i törvény) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § Senki sem viselheti az építészmérnök címet [...], ha nem rendelkezik olyan oklevéllel, amely tanúsítja, hogy sikeresen teljesítette az oklevél megszerzéséhez szükséges vizsgákat.

2. § Az 1. és 4. §-nak, valamint a jelen törvény 7. és 12. cikkének sérelme nélkül a belga állampolgárok, az Európai Közösség más tagállamainak állampolgárai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló [1992. május 2-i] megállapodás [HL 1994. L 1., 3. o.; a továbbiakban: EGT-megállapodás] más részes államának állampolgárai akkor használhatják Belgiumban az építészmérnöki címet, ha rendelkeznek a [2005/36 irányelv] 21. cikke (7) bekezdésének második albekezdésével összhangban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett frissítésekkel módosított jelen törvény 1. mellékletének b) pontjában meghatározott oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy képzés megszerzéséről szóló más okirattal. E frissítéseket a *Moniteur belge* hivatalos közleménye formájában teljes terjedelmükben közzé kell tenni.

2/1. § A belga állam elfogadja a többi tagállam által kibocsátott, a 2a. melléklet a) pontjában felsorolt és az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanévnél nem később kezdődött képzést tanúsító, előírt építészmérnöki képzés megszerzését tanúsító okiratokat, akkor is, ha azok nem felelnek meg az 1. melléklet a) pontjában megállapított minimumkövetelményeknek. A belga állam az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt építészmérnöki képzések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

[...]

2/2. § A 2/1. § sérelme nélkül, a belga állam elismeri a tagállami állampolgárok részére olyan tagállam által kibocsátott igazolásokat, amelyben az építészmérnöki tevékenység gyakorlásának megkezdése és gyakorlása szabályozva volt a következő időpontokban:

[...]

Az első bekezdésben említett igazolások tanúsítják, hogy birtokosuk legkésőbb a megfelelő időpontban jogosulttá vált az építészmérnöki szakmai cím használatára, és a kérdéses tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül, a vonatkozó szabályok keretében ténylegesen gyakorolta.

[...]”

- 11 Az egyes jogszabályoknak a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez igazításáról szóló, 2009. december 22-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2009. december 29., 82151. o.) módosított, az építészkamara létrehozásáról szóló, 1963. június 26-i törvény (*Moniteur belge*, 1963. július 5., 6945. o.; a továbbiakban: 1963. június 26-i törvény) 50. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Senki sem kérheti felvételét a kamarai névjegyzékbe, ha nem teljesített kétéves gyakorlatot egy, a névjegyzékben legalább tíz éve szereplő személy felügyelete alatt.”

- 12 Az 1963. június 26-i törvény 52. cikke a) pontjának szövege a következő:

„A kamara tanácsai a király által meghatározott feltételek mellett részben vagy egészben mentesítik a gyakorlat alól:

a) az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak állampolgárait, valamint az [EGT-Megállapodás] más részes államának állampolgárait, ha külföldön a gyakorlattal egyenértékűnek tekintett szolgáltatást teljesítettek.”

- 13 Az építészmérnöki gyakorlat alóli mentesítésről szóló, 2011. március 23-i királyi rendelet (*Moniteur belge*, 2011. április 11., 23207. o.; a továbbiakban: 2011. március 23-i királyi rendelet) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az építészkamara tanácsai mentesítik az építészkamara létrehozásáról szóló, 1963. június 26-i törvény 50. cikkében előírt gyakorlat alól az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak állampolgárait, valamint az [EGT-megállapodás] más részes államának állampolgárait, ha rendelkeznek az építészmérnöki cím és foglalkozás védelméről szóló, 1939. február 20-i törvény 1. cikke 2/2. §-ában, valamint 1. melléklete b) pontjában és 2. melléklete a) és b) pontjában meghatározott oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy képesítés megszerzéséről szóló más okirattal.

Az első bekezdés nem alkalmazható a belga szervezet által kibocsátott, a fent hivatkozott 1939. február 20-i törvény 1. mellékletének b) pontjában és 2. mellékletének a) pontjában meghatározott oklevélre, bizonyítványra vagy képesítés megszerzéséről szóló más okiratra.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az építészkamara által a 2011. március 23-i királyi rendelet megsemmisítése iránt a Conseil d'État-hoz benyújtott, 2011. május 25-i keresetlevél útján előterjesztett kereset keretébe illeszkedik.
- 15 E kereset alátámasztása végett az építészkamara az 1963. június 26-i törvény 50. cikkének, valamint 52. cikke a) pontjának megsértésére hivatkozik. Az említett királyi rendelet ugyanis mentesíti a gyakorlat kötelezettsége alól az EGT-megállapodás részes államainak valamennyi állampolgárát, és a Belga Királyságon kívüli más tagállamok valamennyi állampolgárát, ha rendelkeznek az 1939. február 20-i törvény 1. cikke 2/2. §-ában, valamint 1. melléklete b) pontjában és 2. melléklete a) és b) pontjában meghatározott oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy más, képesítés megszerzését tanúsító okirattal. A rendelet azonban ezt a mentesítést nem köti az annak ellenőrzését lehetővé tevő feltételek teljesítéséhez, hogy ezen állampolgárok teljesítettek-e külföldön a gyakorlattal egyenértékűnek tekintett szolgáltatást. E királyi rendelet tehát a gyakorlat alóli, az általa felsorolt képesítések alapján történő általános mentesítési mechanizmust ír elő, anélkül hogy e mentesítést attól tenné függővé, hogy a saját tagállam az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdését az e képesítések birtokosa számára lehetővé teszi-e, vagy sem. Ezenfelül a 2005/36 irányelv V. és VI. mellékletét nem ültették át megfelelő módon a belga jogba, nevezetesen az 1939. február 20-i törvény 1. mellékletének b) pontjába, és 2. mellékletének a) pontjába. Ennek az a következménye, hogy az építészmérnöki oklevél olyan

birtokosa, aki nem rendelkezik olyan kiegészítő bizonyítvánnyal, amely lehetővé tenné számára a saját tagállamában az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdését, e szakmát megkezdheti Belgiumban anélkül, hogy az építészkamara vele szemben a gyakorlatra vonatkozó kötelezettséget írhatna elő, mivel a 2011. március 23-i királyi rendelet e kötelezettség alól mentesítette.

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben azzal a pontosítással szolgál, hogy a 2011. március 23-i királyi rendeletben az 1939. február 20-i törvény 1. mellékletének b) pontjában, és 2. mellékletének a) pontjában felsorolt okiratokra történő hivatkozás nem garantálja a minimális szakmai tapasztalat meglétét, mivel ezek a mellékletek anélkül sorolják fel a képesítéseket, hogy előírják, hogy azokhoz csatolni kell az építészmérnöki tevékenység tényleges gyakorlását tanúsító igazolást. A kérdést előterjesztő bíróság ebből arra a következtetésre jut, hogy e királyi rendeletből nem következik az, hogy az abban hivatkozott képesítések birtokosai csak akkor mentesülnek a gyakorlat alól, ha teljes képesítést nyert szakemberek. Álláspontja szerint ebből az következik, hogy az említett királyi rendelet megsérti az 1963. június 26-i törvény 52. cikkének első bekezdését, amely csak azon érintett állampolgárok tekintetében teszi lehetővé a mentesítést, akik külföldön a gyakorlattal egyenértékűnek tekintett szolgáltatást teljesítettek, aminek bizonyításához a képesítés pusztá birtoklása nem elégséges. Meg kell azonban vizsgálni az 1963. június 26-i törvény 52. cikke első bekezdésének a 2005/36 irányelv 21. cikkének (1) bekezdésével és 49. cikkével való összeegyeztethetőségét.
- 17 E körülmények között a Conseil d'État úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [2005/36 irányelv] 21. és 49. cikkét – amelyek minden tagállamot arra köteleznek, hogy a szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ugyanolyan hatállyal fogadják el az e rendelkezésekben hivatkozott, képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, mint az általuk kibocsátott ilyen okiratokat – úgy kell-e értelmezni, hogy azok megtiltják az állam számára, hogy az építészkamara névjegyzékbe való felvételhez előírja, hogy az említett irányelv 46. cikkében szereplő építészmérnöki képesítés megszerzését tanúsító okirattal, vagy a[z annak] 49. cikk[ének] (1) bekezdésében szereplő okirattal rendelkező személynek ezenkívül meg kell felelnie a szakmai gyakorlat vagy tapasztalat olyan feltételeinek is, amelyek egyenértékűek a saját területén kiadott építészmérnöki oklevelek birtokosai számára az oklevél megszerzését követően előírt feltételekkel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2005/36 irányelv alapügyre alkalmazandó változatának a 21. és 49. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely fogadó tagállam a saját tagállamban szerzett szakmai képesítés birtokosától az építészmérnöki szakma gyakorlásának engedélyezéséhez megköveteli, hogy gyakorlatot teljesítsen, vagy igazolja, hogy azzal egyenértékű szakmai tapasztalattal rendelkezik.
- 19 Emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv bizonyos szabályozott szakmák megkezdése tekintetében a szakmai képesítések kölcsönös elismerését írja elő. Amint az az említett irányelv 1. cikkéből, valamint 4. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a kölcsönös elismerés célja annak lehetővé tétele, hogy az olyan szakmai képesítés birtokosa, aki a saját tagállamában e képesítés alapján megkezdheti valamely szabályozott szakma gyakorlását, a fogadó tagállamban megkezdhesse ugyanazt a szakmát, mint amelyre képesítést szerzett a saját tagállamában, és a fogadó tagállamban ugyanazokkal a feltételekkel gyakorolhassa azt, mint a fogadó tagállam állampolgárai.
- 20 Ugyanezen irányelv – amint az a (19) preambulumbekkezdéséből kitűnik – többek között az építészmérnöki szakma tekintetében előírja az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az összehangolt képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerését.

- 21 A 2005/36 irányelvvel hatályon kívül helyezett 85/384 irányelvre vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az ilyen feltétel nélküli elismerési rendszerével ellentétes az, ha a fogadó tagállam az uniós szabályozásban előírt képesítési feltételeknek megfelelő szakmai cím elismerését kiegészítő követelményekhez köti (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Portugália ítélet, C-43/06, EU:C:2007:300, 27. és 28. pont, valamint Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia és társai ítélet, C-111/12, EU:C:2013:100, 43. és 44. pont).
- 22 Ez a megfontolás vonatkozik a 2005/36 irányelvre is. E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy ezen irányelv előírásai nem tekinthetők ellentmondásosnak. Így az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdése tekintetében az említett irányelv 21. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy minden tagállam elismeri az ugyanezen V. melléklet 5.7.1. pontjában szereplő, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, és az építészmérnöki szakma megkezdése céljából ezeket az okiratokat ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az általa kibocsátott okiratokat. A 2005/36 irányelv 21. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében az ilyen okiratot az illetékes szervnek kell kibocsátania, és ahhoz szükség szerint kiegészítő igazolást kell csatolni. Ugyanezen irányelv V. mellékletének 5.7.1. pontja minden tagállam vonatkozásában felsorolja az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, valamint az azok kibocsátására jogosult szervezetet, és az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdésére való jogosultságot lehetővé tevő kiegészítő igazolásokat. Az említett okiratok és igazolások megfelelnek az említett irányelv 46. cikkében leírt, az építészmérnöki képzésre vonatkozó minimumkövetelményeknek.
- 23 A 2005/36 irányelv 21. cikkének (1) bekezdését kiegészíti ezen irányelv 49. cikke. A 2005/36 irányelv 49. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamok elismerik az említett irányelv VI. mellékletében felsorolt és az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanévvel nem később kezdődött képzést tanúsító, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat akkor is, ha azok nem felelnek meg az ugyanezen irányelv 46. cikkében megállapított minimumkövetelményeknek. Az építészmérnöki szakma gyakorlásának megkezdését érintően a tagállamok kötelesek ezeket az okiratokat ugyanolyan hatályúnak tekinteni, mint az általuk kibocsátott okiratokat.
- 24 Következésképpen a 2005/36 irányelv 21., 46. és 49. cikkében az építészmérnöki szakma tekintetében előírt, a szakmai képesítések feltétel nélküli elismerésére vonatkozó rendszer a tagállamok számára nem hagy semmilyen mérlegelési mozgásteret. Így abban az esetben, ha valamely tagállam állampolgára az ugyanezen irányelv V. mellékletének 5.7.1. pontjában, vagy VI. mellékletében felsorolt, képesítés megszerzését tanúsító bármely okirattal vagy kiegészítő igazolással rendelkezik, ezen állampolgárnak valamely más tagállamban lehetőséget kell biztosítani az építészmérnöki szakma gyakorlására anélkül, hogy ezen utóbbi tagállam vele szemben előírhatná azt, hogy további szakmai képesítést szerezzen, vagy ilyen képesítést igazoljon.
- 25 Másodszer a mindenfajta kiegészítő követelménynek a jelen ítélet 21. pontjából következő kizárása az említett irányelv vonatkozásában annál is inkább érvényesül, hogy ez az irányelv az építészmérnöki szakma tekintetében a 85/384 irányelvhez képest megerősíti a szakmai képesítés megszerzését tanúsító okiratok elismerésének feltétel nélküli jellegét. Ezen utóbbi irányelv ugyanis 23. cikkének (1) bekezdésében előírta annak a lehetőségét, hogy a tagállam a más tagállamban kiállított, képesítés megszerzését tanúsító okirat birtokosával szemben kiegészítő, gyakorlatra vonatkozó feltételeket állapítson meg, jóllehet az említett okiratok kölcsönös elismerés tárgyát képezték. A 2005/36 irányelv megszüntette ezt a lehetőséget anélkül, hogy lényegileg módosította volna a kölcsönös elismerésre vonatkozó rendelkezéseket, és éppen e rendelkezések képezték a jelen ítélet 21. cikkében hivatkozott ítélkezési gyakorlat tárgyát.
- 26 Meg kell azonban állapítani, hogy bár az építészmérnöki szakmai képesítések feltétel nélküli, kölcsönös elismerésének a 2005/36 irányelvben meghatározott rendszerét szabályozó elveket ezen irányelv 21., 46. és 49. cikke foglalja magában, e rendszer végrehajtása – amint az a jelen ítélet 22. és 23. pontjából következik – az említett irányelv V. és VI. mellékletének tartalmán alapul. A feltétel nélküli, kölcsönös

elismerés 2005/36 irányelvben meghatározott rendszerének a megfelelő működése tehát azt feltételezi, hogy a tagállamok megfelelő módon átültették nemcsak ezen irányelv 21., 46. és 49. cikkét, hanem az említett irányelv V. és VI. mellékletét is.

- 27 A fenti megfontolásokra tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2005/36 irányelv 21. és 49. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely fogadó tagállam a saját tagállamban szerzett, és az ezen irányelv V. mellékletének 5.7.1. pontjában vagy VI. mellékletében felsorolt szakmai képesítés birtokosától az építészmérnöki szakma gyakorlásának engedélyezéséhez megköveteli, hogy gyakorlatot teljesítsen, vagy igazolja, hogy azzal egyenértékű szakmai tapasztalattal rendelkezik.

A költségekről

- 28 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. április 6-i 279/2009/EK bizottsági rendelettel módosított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 21. és 49. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely fogadó tagállam a saját tagállamban szerzett, és az ezen irányelv V. mellékletének 5.7.1. pontjában vagy VI. mellékletében felsorolt szakmai képesítés birtokosától az építészmérnöki szakma gyakorlásának engedélyezéséhez megköveteli, hogy gyakorlatot teljesítsen, vagy igazolja, hogy azzal egyenértékű szakmai tapasztalattal rendelkezik.

Aláírások